

عنوان مقاله:

آینده نگاری فراهمی آب برای تامین نیازهای محیط زیستی در منطقه سیستان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مجید اونق - استاد ، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

حسین بارانی - دانشیار دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

حسین سرگزی - دانشجوی دکترای بیابانزدایی، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان

خلاصه مقاله:

چرخه استحصال، تقسیم و توزیع آب در دشت سیستان فرآیندی پیچیده، پویا و چند وجهی است. از آوردهای رودخانه هیرمند بعنوان تنها منبع آب در سیستان نه فقط برای کشاورزی که اصلی ترین ممر درآمد ساکنان آن است بلکه به منظور شرب و حفظ محیط زیست شکننده آن نیز استفاده می شود. تغییر اقلیم و به تبع آن کاهش بارندگی در قسمت های بالایی و میانی حوضه، تغییر نزولات از بارش برف به باران، برداشت بی رویه آب در شکل های مختلف استخراج در بخش های واقع در کشور افغانستان، کشت گونه های با نیاز آبی بالا، افزایش جمعیت، نیازهای جدید مصارف آب، کمی راندمان مصرف، هدررفت زیاد، مناقشات و عدم امکان مدیریت جامع برداشت و توزیع آب در شرایط ناپایداری سیاسی در افغانستان همچنین وجود مخازن رو باز با ظرفیت ذخیره و تبخیر زیاد، وجود بندها و سدهای متعدد، انتقال آب به شهرهای خارج از حوضه هیرمند، راندمان پایین آبیاری، از بین رفتن سیستم توزیع سنتی و بالتبع عدم مشارکت مردم در مدیریت از مهمترین مشکلات فراهمی آب در سیستان می باشند اما تصمیم گیری در مورد آینده سیستان بدون توجه واقعی به منابع محدود و آسیب پذیر آب و مصارف رو به توسعه شرب، صنعت، کشاورزی امکان پذیر نخواهد بود. این مقاله فراهمی آب در آینده دشت سیستان را مورد بررسی قرار می دهد و پیشنهاد می کند: در شرایط کنونی که مقدار آب قابل دسترس رو به کاهش و مصارف آن به دلایل فوق الذکر در حال افزایش است. توجه به برنامه ریزی و نحوه مدیریت این منبع با اولویت به نیازهای محیط زیست از اهمیت بیشتری برخوردار می باشد..

کلمات کلیدی:

آینده نگاری، فراهمی آب، محیط زیست، سیستان، تالاب هامون

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/589800>

